

tager, at naar jeg gengiver, hvad dette Blad, Partiets egen Presse, skrev, maa vel Konseilspræsidenten respektere dette Referat. Han burde have rettet det, dementeret det, hvis det var urigtigt. Dette Referat gaar da ud paa, at Konseilspræsidenten sagde, at hvis man skulde skride til en Landstingsopløsning — hvad han altsaa slet ikke var utilbøjelig til, vel at mærke, naar man først havde forsøgt de lange, sejge Tag, som Ministeren sagde ved et Møde i Næstved sidste Sommer —, vilde Landstinget blive opløst til Bunds. Dette Udtryk „til Bunds“ lagde man fra Regeringspartiets Side særlig Vægt paa under denne Valgkampagne, man vilde dermed bevise, at det var skammelig Bagvaskelse, naar Socialdemokratiet paastod, at den højtærede Konseilspræsident ikke havde udtalt sig klart og bestemt om dette Spørgsmaal.

Nu vide vi altsaa, at den højtærede Konseilspræsident ikke vil sige os, om han ved en Opløsning af Landstinget ogsaa vil opløse de kongevalgte. Jeg er i og for sig ikke tilfreds med en Erklæring om, at han ogsaa vil opløse de kongevalgte, jeg vil have ren og klar Besked paa, om Ministeren ved en Opløsning af de kongevalgte ogsaa forstaar, at man ombytter de kongevalgte Medlemmer i det høje Landsting med andre Mænd og med Mænd, som ere i Trit med den demokratiske Del af Befolkningen, som er Befolkningens Fler-tal, men det er beklageligt, at det kunne vi altsaa ikke faa Svar paa, det vil Konseilspræsidenten ikke sige os her. Men jeg haaber nu — og det er det, som har givet mig Anledning til at tage Ordet —, at vi for Fremtiden i Reformpartiets Presse kunne blive forskaanede for Beskyldninger for, at vi gøre os skyldige i Bagvaskelse, naar vi udtale Tvivl om Konseilspræsidentens ærlige Villie til at tage et rent og klart Standpunkt angaaende dette Spørgsmaal.

Den højtærede Konseilspræsident skildrede et politisk Møde, som han havde holdt i Tim. Det forekommer mig, at hvis Konseilspræsidenten særlig ønskede at faa det humoristiske frem, kunde han have taget et Møde med, som blev holdt i Næstved. Der var forøvrigt to Møder dernede, som i saa Henseende kunde drages frem til Belysning af Reformpartiets Stilling i Landet og Agitationen. Der var et Møde nede i Næstved, et af de saakaldte Middagsmøder, som Reformpartiet arrangerede, hvor man sammenkaldte Vælgerbefolkningen paa en Tid af Dagen, da man kunde

være nogenlunde rolig for, at den mere demokratiske Del af Befolkningen ikke kunde komme til Stede. Men Diskussionen trak ud, der var Repræsentanter for alle politiske Partier til Stede, som deltog i Debatten, og da Klokken blev 6, afskar man uden videre al Forhandling, skønt Flertallet i Forsamlingen ønskede, at Mødet skulde fortsættes. Der blev foretaget Afstemning derom — jeg blev forøvrigt valgt til Dirigent —, idet vi troede, at da Mødet afholdtes paa Ridebanen, paa Statens Grund — vi ere jo ogsaa Statsborgere, vi Socialdemokrater —, maatte vi faa Lov til at fortsætte Mødet, saa kunde de Herrer Reformmænd gaa. Men Regeringspartiets første Mand dernede, Redaktør Regnar Petersen, skyndte sig at trække det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghøj) ned af Talerstolen og forbød ham i det hele at optræde paa Pladsen og da først og fremmest at benytte den Talerstol og de Borde og Bænke, som vare skaffede til Veje.

Der var et andet Møde, som jeg synes, at Konseilspræsidenten, da han har fremdraget, hvad der er foregaaet paa Møder, ogsaa kunde have draget frem. Det var det Møde i Næstved forud for Folketingsvalgene, hvor han ved sin Tilstedeværelse og ved at lade sit milde Aasyn skinne over Forsamlingen skulde søge at skaffe Enighed til Veje hos det just ikke særlig enige Reformparti i Næstvedkredsen — det var i alt Fald ikke særlig enigt paa dette Tidspunkt. Ved dette Møde havde man udelukket alle andre politiske Afskygninger; i alt Fald var der ikke Tale om, at jeg som Socialdemokrat kunde faa Lejlighed til at udtale mig. Man havde indført en Form for Afholdelse af politiske Møder, som jeg bestemt erindrer, at den højtærede Konseilspræsident i Slutningen af Halvfemserne fordømte i meget høj Grad, da han talte ved et stort politisk Møde i Aarhus, som var arrangeret af det daværende Reformvenstre og Socialdemokratiet i Forening. Da sagde nemlig den højtærede Konseilspræsident, at han holdt ikke af, at man blandede det religiøse ind i den partipolitiske Strid, og saa anførte han et godt lille Bevis, og det var det, at vi have nogle Folk ovre i Vestjylland, som, naar de sælge en Ko, undertiden tilføje: Ja, lad gaa, i Vorherres Navn! For den Slags Folk, sagde Konseilspræsidenten, skulle I tage jer i Agt, der er noget uægte ved dem. Men den Slags Møder, som Konseilspræsidenten den Gang var i høj Grad imod, var han selv med til